

zeegezichten

*dag na dag is ze een ander,
zichzelf getrouw – Pessoa schreef het:
dit is je droom, boven je lichaam
zweven en tinteling zijn
in eigen bloed en vezels*

*likken aan de kust van een vreemde
en vertrouwde mond, een land
omarmen, loslaten, omgeven
zoals bomen een weide,
een weide een boom*

*dag na dag grenzen verleggen
en een grenspaal slaan: tot hier
en verder, nooit ver genoeg,
nooit zo nabij dat je meetrilt
met kern en wezen*

*gezichten vertonen volgens
de gril van het licht, glanzen
in het duister wanneer alle
vuren zijn gedooft*

*dagelijks zal ze veranderen,
spreken met splijtende tong
en niemand zo hopeloos in eigen
wieren en walging verward als
wie een zee niet gelooft*

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be